

Прилог бр. 1.

НАУЧНО-НАСТАВНОМ ВИЈЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ И

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

Одлуком Научно-наставног вијећа Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву број: 85/24 од 26.01. 2024. године именовани смо у Комисију за сачињавање извјештаја о пријављеним кандидатима за избор у звање редовног или ванредног професора за ужу научну област Кривично право и кривично процесно право по Конкурсу, објављеном дана 10. 01. 2024. године у дневном листу „Глас Српске“ и на интернет страници Универзитета у Источном Сарајеву.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

<i>Састав комисије (име и презиме, звање, датум избора, научно/умјетничко поље, ужа научна област/ужа умјетничка област и назив матичне установе у којој је члан комисије запослен и евентуално еквивалент научног/умјетничког поља и уже научне области/уже умјетничке области према Правилнику о научним и умјетничким областима, пољима и ужима областима)</i>
1. Проф. др Иванка Марковић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Бања Луци, судија Уставног суда Републике Српске, предсједник Научно поље: Право Ужа научна/умјетничка област: Кривично право и кривично процесно право Датум избора у звање: 25.01.2012.године Универзитет у Бањој Луци Факултет: Правни факултет
2. Академик проф. др Борислав Петровић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Сарајеву, члан Научно поље: Право Ужа научна област: Кривично право и кривично процесно право

Датум избора у звање : 02. 11. 2011. године

Универзитет у Сарајеву

Факултет: Правни факултет

3. проф. др Урош Пена, редовни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, члан

Научно поље: Право

Ужа научна област: Кривично право и кривично процесно право

Датум избора у звање: 25.03. 2021. године

Универзитет у Источном Сарајеву

Факултет: Правни факултет

На наведени конкурс пријавио/ло се један кандидат/а:

1. др Младенка (Немања) Говедарица

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући Закон о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20), Правилник о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број: 69/23), Статут Универзитета у Источном Сарајеву и Правилник о поступку избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за сачињавање извјештаја о пријављеним кандидатима за избор у звање редовног или ванредног професора за ужу научну област Кривично право и кривично процесно право, Научно-наставном вијећу Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси:

ИЗВЕШТАЈ

О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА

ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ редовног или ванредног професора

ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ Кривично право и кривично процесно право

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Број и датум одлуке Сената Универзитета о расписивању конкурса
01–С-397 –LX/23 од 25. 12. 2023. године
Дневни лист у којем је објављен конкурс са датумом објаве
"Глас Српске", 10. 01. 2024. године
Број кандидата који се бира
1 (један)
Звање и назив уже научне области/уже умјетничке области
Кривично право и кривично процесно право
Број пријављених кандидата
1 (један)
Број кандидата који су доставили благовремене, уредне и потупуне пријаве
1 (један)
Кандидати који су доставили благовремене, уредне и потупуне пријаве (<i>чије су пријаве узете у разматрање</i>)
1 (један)
Број кандидата који нису доставили благовремене, уредне и потупуне пријаве
Кандидати који нису доставили благовремене, уредне и потупуне пријаве (<i>са назнаком разлога неразматрања пријаве</i>)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА¹
ПРВИ КАНДИДАТ
1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
Име (име једног родитеља) и презиме
Младенка (Немања) Говедарица
Датум и мјесто рођења
9. јун 1974. године, Центар, Сарајево
Претходна запослења (назив послодавца и назив радног мјеста)
Ванредни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву
Чланства у научним и стручним организацијама или удружењима
Члан Стручног савјета за праћење, проучавање и унапређење система извршења кривичних санкција Министарства правде Босне и Херцеговине; Рецензент научног часописа Годишњак Правног факултета у Источном Сарајеву. Рецензент Удружења правника Републике Српске у Бања Луци; Рецензент научног часописа " <i>Banja Luka Criminal Law Review</i> " Универзитета у Бања Луци; Рецензент међународног научног скупа "Изазови и перспективе развоја правних система у XXI вијеку" у организацији Правног факултета Универзитета у Бања Луци (2022).
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву; упис - 1996/97. године, завршетак 2001. године
Назив студијског програма
Право
Стечено звање
Дипломирани правник
Просјечна оцјена током студија ²

¹ Уносе се подаци само за кандидате који су доставили благовремене, уредне и потпуне пријаве тј. за кандидате чије су пријаве узете у разматрање.

9.64
Постдипломске студије
Назив институције, година уписа и завршетка
Универзитет у Београду, Правни факултет Београд, година уписа – 2001/02 година, завршетак (одбрана магистарске тезе) 2008. године
Назив студијског програма
Право
Стечено звање
Магистар правних наука
Просјечна оцјена током студија ³
Положен магистарски испит (пет предмета) пред Комисијом за усмени магистарски испит
Наслов магистарског рада
"Основне карактеристике новог кривичног процесног законодавства Републике Српске и њихов значај за реформу Законика о кривичном поступку Србије"
Ужа научна област/ужа умјетничка област
Кривично право и кривично процесно право
Докторат/студије трећег циклуса
Назив институције (са назнаком да ли је уста акредитована), година уписа и завршетка
Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву пријава докторске дисертације: Одлука Сената о подобности теме и кандидата бр: 01-С- 857 – XXV/09 од 11. 09. 2009.године; одбрана: 25. 04.2013. године
Назив студијског програма
Право
Стечено звање
Доктор правних наука

² Просјечна оцјена током основних студија/првог циклуса студија, другог циклуса студија и интегрисаног студија, наводи се за кандидате који се бирају у звање асистента, звање вишег асистента, лектора и за наставника страног језика и вјештина.

Наслов докторске дисертације
"Малољетни учиниоци у кривичном законодавству Републике Српске"
Ужа научна област/ужа умјетничка област
Кривично право и кривично процесно право
Претходни избори у наставничка и сарадничка звања (звање, период и институција)
1. Асистент, 2001. – 2008. године, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву; 2. Виши асистент, 2008 – 2013. године, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву; 3. Доцент, 2013 - 2018. године, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву; 4. Ванредни професор, 2018. године – до данас, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву.
За. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА³
<i>За кандидате који се бирају по условима прописаним Законом о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20)⁴</i>
Резултати остварени прије посљедњег избора/реизбора
Резултати остварени послје посљедњег избора/реизбора⁵
Обавезни услови⁶

³ За навођење научних радова, монографија и универзитетских уџбеника користити Ванкуверски или АРА систем.

⁴ Одредбе Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ број: 67/20) се примјењују на лица која се први пут бирају на Универзитету, лица која су бирана у звања и која су до ступања раније важећег Правилника о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број 2/22) провела мање од једне половине изборног периода, као и лица која не користе право на избор по условима Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20).

⁵ Уносе се подаци и за кандидате који се први пут бирају: у звање доцента, наставника страног језика и вјештина и у сарадничка звања (ако су кандидати за избор у сарадничка звања приложили доказе о тим резултатима).

⁶ Навести остварене резултате у складу са условима за избор у одговарајуће звање према Закону о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20) и Правилнику о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број 69/23).

Научни радови објављени у истакнутом научном часопису међународног значаја са рецензијом ⁷
1. 2. 3. ...
Научни радови објављени у научном часопису међународног значаја или научном скупу међународног значаја са рецензијом ⁸
1. 2. 3. ...
Научни радови објављени у научним часописима или зборницима са рецензијом ⁸
1. 2. 3. ...
Објављене научне монографије или универзитетски уџбеници (са ISBN бројем) ⁸
1. 2. ...
Цитираност научних радова ⁸
1. 2. 3. 4. 5.
Пристапно предавање ⁹
Позитивна оцјена од високошколске установе или позитивна оцјена педагошког рада у студентским анкетама током цијелокупног претходног изборног периода
Менторство и/или чланство у комисијама за одбрану мастер или магистарског рада или докторске дисертације
1. 2.

⁷ Према Правилнику о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број 69/23).

⁸ Само за избор у звање редовног професора у складу са чланом 81. став 3. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20) и чланом 9. став 1. тачка 3. и чланом 37. Правилника о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број 69/23).

⁹ Кандидат за избор у наставно звање, који раније није изводио наставу у високошколским установама, дужан је да пред комисијом за сачињавање извјештаја о пријављеним кандидатима, одржи предавање из наставног предмета уже научне области/уже умјетничке области за коју је конкурисао, на тему коју одреди комисија.

3. ...
Репрезентативне референце у умјетничком пољу по категоријама <i>(само у поступцима избора у умјетничко-наставна звања)</i> ¹⁰
1. 2. 3. ...
Менторство на завршним радовима на свим нивоима студијама, односно репрезентативне референце у умјетничкој области за коју се бира уколико студијским програмом није омогућено да наставник буде биран за руководиоца завршног рада – <i>(само у поступцима избора у умјетничко-наставна звања)</i> ¹¹
1. 2. 3. ...
Остварена међународна сарадња са другим универзитетима и релевантним институцијама у области високог образовања, културе и умјетности <i>(само у поступцима избора у умјетничко-наставна звања)</i> ¹¹
1. 2. 3. ...
Умјетничка остварења на колективним презентацијама, јавно представљени облици умјетничког стваралаштва <i>(само у поступцима избора у умјетничко-сарадничка звања, осим у звање асистента)</i>
Допунски услови¹¹
Стручно професионални допринос
1. 2. 3. ...
Допринос академској и широј заједници
1. 2. 3. ...

¹⁰ Навести остварене резултате у складу са условима за избор у одговарајуће звање према Закону о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20) и Правилнику о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број 69/23).

¹¹ Навести остварене резултате у складу са чланом 80. став 2. и чланом 81. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20) и Правилником о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број 69/23).

Сарадња са другим високошколским установама, научноистраживачким, односно институцијама културе и умјетности у земљи и иностранству
1. 2. 3. ...
4а. ОСТАЛИ РЕЛЕВАТНИ ПОСТИГНУТИ РЕЗУЛТАТИ
Остали релевантни резултати постигнути прије посљедњег избора/реизбора
Остали релевантни резултати постигнути после посљедњег избора/реизбора¹²
<i>Навести све друге релевантне активности које нису предвиђене у обавезним и допунским условима за избор у звање</i>
3б. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА¹³
<i>За кандидате који се бирају по условима прописаним Законом о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20)¹⁴</i>
Резултати остварени прије посљедњег избора/реизбора
Говедарица М., Доказни поступак у кривичном поступку Републике Српске, Правна ријеч, Бања Лука, бр. 37/2013, стр. од 621 – 634. Аутор у раду представља доказни поступак као централну фазу главног претреса, у коме се фактички долази до података о кривичном дјелу и учиниоцу кривичног дјела. Сходно томе, сви докази (оптужбе, одбране и суда) који се изводе на главном претресу, имају за циљ да се утврди чињенично стање које ће као такво захтијевати примјену права или не. Гледано на овај начин неспорно је да доказни поступак отвара могућност да се успостави веза између чињеница, с једне стране, и права, с друге стране. Такође, значајно је истаћи да је извођење доказа на главном претресу примарно у рукама оптужбе, односно субјекта који носи терет пружања доказа, као и у рукама одбране која,

¹² Уносе се подаци и за кандидате који се први пут бирају: у звање доцента, наставника страног језика и вјештина и у сарадничка звања (ако су кандидати за избор у сарадничка звања приложили доказе о тим резултатима).

¹³ За навођење научних радова, научних књига, монографија и универзитетских уџбеника користити Ванкуверски или АРА систем.

¹⁴ Лица која су бирања у звања и која су до ступања раније важећег Правилника о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број 2/22) провела више од једне половине изборног периода имају право на избор по условима раније важећег Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20).

истина, нема терет доказивања, али има право да их предлаже и изводи. С друге стране, извођење доказа од стране суда је допунског карактера у односу на горе наведене кривичнопроцесне субјекте, али је оно увијек облигаторног карактера. Односно, суд има неопходну потребу да не буде везан само приједлозима странака у погледу доказа, него и да сам изводи доказе за које нађе да су неопходни како би одговорио својој основној дужности утврђивања истине у кривичном поступку. Произлази да докази могу бити предложени од стране тужиоца, одбране, али и суда. Послије предлагања доказа од стране странака, они у доказном поступку морају проћи фазу прихватања предложеног доказа, фазу његовог извођења и, најзад, фазу његовог оцјењивања. Модел унакрсног испитивања (директно, унакрсно и допунско испитивање) свједока и вјештака, представља начин испитивања свједока и вјештака од стране оне странке која одређеним доказом жели увјерити суд у истинитост својих чињеничних тврдњи. Овај модел, схваћено динамички представља сложен процесни институт преко кога је оснажено начело акузаторности на главном претресу у кривичном поступку.

Говедарица М., Акузаторски кривични поступак и начело акузаторности у ЗКП – у Републике Српске, Зборник радова са међународног научног скупа "Владавина права и правна држава у региону", Универзитет у Источном Сарајеву, Правни факултет, 2014, стр.од 726 – 735.

Рад говори да сваки правни систем у основи треба да почива на владавини права, која представља нужан услов да би право имало своју сврху. Ово се првенствено односи на подручје кривичног поступка као предмета изучавања кривичног процесног права. У том контексту, потпуно је јасно да у свакој правној држави кривични поступак мора обезбиједити права из којих произлази индивидуална сигурност осумњиченог, односно оптуженог лица с једне стране, док се, с друге стране, кроз овај правни поступак обезбјеђује и ефикасна заштита друштва од законом недозвољених понашања. Најважније јемство људске сигурности и слободе и поуздан ослонац владавине права јесте независност судства, које постоји као посљедица подјеле власти. Но, поред подјеле власти на законодавну, извршну и судску, јако је важно да судије у правном поступку какав је кривични имају улогу „независног и објективног органа“ преко начела акузаторности, које се огледа кроз вођење спора између странака (тужиоца и

оптуженог). Дакле, објективан положај суда обезбјеђује се чињеницом да суд не може започети кривични поступак по сопственој иницијативи, него само актом тужиоца. Поред тога, правило је да у овом поступку доказе прикупљају и износе странке на основу модела унакрсног испитивања. Иако у савременом акузаторном поступку суд смије изводити доказе када нађе за потребно, он ипак задржава свој објективни положај, с обзиром на чињеницу да он нема никаквог утицаја на покретање кривичног поступка, као ни примарну улогу у предлагању и извођењу доказа, јер је испитивање свједока и вјештака на главном претресу препуштено странкама, односно непристрасан положај суда је *conditio sine qua non* акузаторског поступка.

Говедарица, М., Начело "Ne bis in idem", Избор судске праксе, бр: 6/2015, Београд, стр. од 67 -69.

У раду се указује на начело које предвиђају углавном сви кривично процесни закони с тим што може да му дејство буде у апсолутном или релативном смислу. Само начело предвиђа немогућност односно забрану према којој, једном правноснажно пресуђена кривична ствар не може бити предмет новог кривичног поступка. Дакле, кривична ствар мора бити правноснажно ријешена пресудом или рјешењем у датом кривичном поступку. Свакако да ово начело забрањује и да о истој кривичној ствари истовремено теку два кривична поступка. Дакле, нико не може да се јави, паралелно или сукцесивно, два или више пута као оптужени за исто кривично дјело. То се оправдава разлозима правичности и правне сигурности грађана, а и савремени устав и међународни правни прописи су га данас уврстили међу основна људска права, често под називом "забрана двоструке угрожености".

Говедарица М., Истрага у кривичном поступку Републике Српске, Правна ријеч, Бања Лука, бр. 48/2016, стр. од 559 – 572.

У свом раду аутор се бави истрагом, указујући да се она као једна од фаза претходног поступка као и кривични поступак у цјелини, изграђује на двије основне тенденције, које су, у одређеном смислу, противрјечне. С једне стране, истрага треба да буде ефикасна и омогући да ниједан учинилац кривичног дјела не остане неоткривен и некажњен, а с друге стране треба учинити све да се права грађана максимално заштите,

те да лице против кога се води истрага не буде неоправдано ограничено у својим правима. Сам појам истраге се објашњава на различите начине, почев од тога да се ради о правном институту у смислу кривичног процесног права, затим фази кривичног поступка уопште, поступка о утврђивању и истраживању истине, до тога да се ради о врсти кривично процесне функције. Пратећи досадашњу литературу уочљиво је да преовладава схватање да је истрага фаза претходног кривичног поступка у конкретној кривичној ствари. Но, на овом мјесту је неопходно истаћи да кривични поступак као судски поступак формалноправно не почиње истрагом. Почетак редовног кривичног поступка веже се за потврђивање оптужнице од стране судије за претходно саслушање. Основа за ово јесте у члану 18. ЗКП Републике Српске који прописује посљедице покретања поступка, гдје се каже: "Када је прописано да покретање кривичног поступка има за посљедицу ограничење одређених права, ове посљедице, наступају потврђивањем оптужнице...".

Говедарица, М., Право на суђење без одгађања, Међународна научна конференција "Глобализација и право", Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр: 76/17, стр. 287 – 294.

Рад обрађује право на суђење без одгађања постављено као законско начело које се блиско веже за стандард разумног рока. Готово сва права, стоје на начелу да се припреме за суђење и сама расправа пред судом мора обавити у што краћем времену како би задирање државне власти у лична права грађана било што мање. Сходно томе, Закон о кривичном поступку Републике Српске чланом 13. предвиђа да осумњичени, односно оптужени има право да у најкраћем разумном року буде изведен пред независан и непристрасан суд и да му буде суђено без одлагања. Поред тога, исти члан предвиђа да је суд дужан да поступак спроведе без одуговлачења као и да онемогући сваку злоупотребу права која припадају лицима која учествују у поступку. У сагласности са тим законодавац је установио рокове који се морају поштовати у предузимању кривичнопроцесних радњи, а све у циљу остваривања начела суђења без одгађања, односно, постизања правичности поступка. Значај начела појачава и пракса Европског суда за људска права у Стразбуру (Strasbourg), о чему свједочи велики број заузетих ставова по овоме питању, а што се чини посебно важним јесте утврђивање критерија на

основу којих се процјењује стандард "разуман рок".

Говедарица М., "Малољетни учиниоци у кривичном законодавству Републике Српске", монографија, издавач "Завод за уџбенике и наставна средства" Источно Сарајево (2018), страна 305.

Систематика излагања у монографији изграђена је тако да се акценат у раду ставља на позитивно-правну анализу кривичноправног третмана малољетника која у себи садржи норме материјалног и процесног кривичног права на начин да се рад бави малољетницима у кривичном праву и малољетницима у кривичном – процесном праву. Поред тога, систематику излагања аутор завршава статистиком о распрострањености малољетничке делинквенције на подручју Републике Српске у периоду од 2006 – 2010. године и у периоду од 2011 – 2015. године.

Дакле, у оба дијела обраде питања провејава потреба сагледавања законских рјешења у погледу заштите личности малољетног учиниоца кривичног дјела, али и потреба истицања приједлога *de lege ferenda* од стране аутора монографије.

Научни радови објављени у научним часописима и зборницима са рецензијом последице последњег избора/реизбора

Говедарица М., Оштећени у кривичном поступку Републике Српске (оправданост враћања оштећеног као тужиоца у кривични поступак БиХ) (2019), Девета међународно научно – стручна конференција Казнена политика и превенција криминалитета, Требиње;

У раду се указује да у теорији али и пракси кривичног процесног права Републике Српске, односно Босне и Херцеговине и данас последице петнаест година од доношења закона о кривичном поступку на овим просторима питање оштећеног као тужиоца (супсидијарног) нимало није изгубило од своје актуелности. Чак штавише можемо рећи да у задње вријеме све више постаје актуелно па чак и оправдано поставити питање да ли ову врсту тужиоца треба вратити у законски оквир. Раније законско рјешење прописивало је оштећеног као једног од овлашћених тужилаца у ситуацији када јавни тужилац нађе да нема основа за покретање или продужење кривичног поступка, на његово мјесто могао је ступити оштећени тужилац под условима одређеним законом

(члан 17. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске). Данашњим важећим законским рјешењем у Босни и Херцеговини, односно Републици Српској као овлашћени тужилац се прописује само јавни тужилац – представник државног органа тужилаштва у погледу свих кривичних дјела.

Из разлога праведности и свсисходности ово питање се јавља као отворен проблем у смислу постизања ефикасног правног поретка прихваћеног од грађана, јер непостојање овог овлашћеног тужиоца (оштећеног као тужиоца) одудара од правне традиције која је била карактеристична дуги низ година на овим просторима, а све то је довело до немира и несигурности оштећеног јер су му "везане руке" да било шта учини.

Из тог разлога аутор указује у раду на потребу враћања нормативног уређења ове врсте контроле рада јавног тужиоца што би представљало подстицај и позив за јачање положаја оштећеног у кривичном поступку Босне и Херцеговине, односно Републике Српске који је често и жртва кривичног дјела. Дужност науке и струке је да констатоване негативности нашег правног система преиспита с гледишта јачања позиције оштећеног у кривичном поступку на начин да се вратимо на ранија законска рјешења која су се показала квалитетнијим и која су у важећим нормативним оквирима земаља у окружењу. Важно је истаћи да установа оштећеног као тужиоца (супсидијарног тужиоца) представља допунску заштиту јавног интереса кроз истовремено задовољавање морално оправдане жеље оштећеног да учинилац кривичног дјела буде кажњен. Односно, институт оштећеног као тужиоца пружа довољну гаранцију да ће се кривични поступак водити увијек када за то постоје законом предвиђени услови, а имаће и изванредан превентивни карактер, јер самим својим законским постојањем утицаће на квалитет рада јавних тужилаца.

Говедарица М., Могући узроци делинквентног понашања малољетника (2019), Правна ријеч, Бања Лука, бр.60.

Аутор се у раду бави питањем малољетничке делинквенције, односно узроцима који могу довести до делинквентног понашања ове категорије учинилаца кривичних дјела. У раду се указује, да друштво са породицом заједничким снагама младим генерацијама мора представљати праве животне вриједности. Оно треба да преузме поједине задатке

од породице у сврху лакшег задовољавања одређених потреба младих, или у допуни васпитне функције породице. Планским усмјереним радњама друштво мора обезбиједити услове за бављење спортом и другим корисним активности, а породица треба настојати да код дјете, посебно малољетника, перманентно развија осјећај потребе за упражњавањем тих активности и дружењима у друштвено прихватљивим групама. На тај начин и друштво и породица раде на јединственом задатку за добробит малољетника и друштва, стварајући услове за оптималан раст и развој младих. С друге стране, ако друштво не улаже средства и идеје у овом правцу, не може ни очекивати да се породица сама избори са неприхватљивим понашањем младих који ће касније бити извор криминалитета пунољетних лица, међу којима ће доминирати рецидивисти и мултирецидивисти.

На крају се изводи закључак да је у борби против малољетничке делинквенције неопходна подршка средстава масовне комуникације, медија чије је дјеловање на младе нарочито дјелотворно. С обзиром на снажно дејство јавне информације, сва удружења новинара би требала да у оквирима етичког новинарског кодекса разраде и усвоје принципе конструисања и слања порука младим људима, који могу бити од значаја за понашање малољетника. Такође, родитељи као породични контролни механизми треба да испоштују одлуке органа цензуре у погледу ограничења за одређени телевизијски садржај. Само тако сви удружени на висини свог задатка треба да ојачају оно што је добро и едукативно, а долази од стране средстава комуникације, односно, да сузбију све оно што може настати као посљедица спровођења ових мјера.

Говедарица М., Контрола оптужнице од стране осумњиченог у кривичном поступку (2020), Зборник радова "Право, традиција и промјене" (међународни научни скуп) Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву.

Рад говори да судбина оптужнице може ићи у два смјера након утврђивања њене формалноправне исправности од стране суда, први, који се тиче одбијања свих или само неких тачака оптужнице, те други, који за собом оставља потврђивање оптужнице. Потврђивањем оптужнице лице које је до тада било осумњичено добија статус оптуженог лица. На потврђену оптужницу одбрана може улагати претходне приговоре као правно средство у кривичном поступку које има за циљ да омогући формалну и

материјалну контролу оптужнице од стране оптуженог и браниоца. Како се претходни приговори улажу на потврђену оптужницу односно на оптужни акт јавног тужиоца за кога се суд већ изјаснио да је основан и оправдан, важно је напоменути да су начела кривичног поступка темељ принципа једнакости странака пред судом у кривичном поступку тј. странкама се мора гарантовати равноправан и једнак приступ суду у погледу сагледавања свих питања релевантних за кривичну ствар која је главни предмет кривичног поступка. Сматрамо да оваквим законским уређењем овог правног средства се фаворизује став јавног тужиоца исказан у оптужном акту, док се одбрани даје могућност изношења става о оптужници тек када је она већ потврђена (став јавног тужиоца постао је и став суда). Сагласно заштити принципа једнакости мишљења смо да би закон требао уредити овај институт на начин да по пријему оптужнице од стране јавног тужиоца суд само заузима став у погледу њене формалне исправности док би питање материјалне исправности цијенио након одлучивања о претходним приговорима уколико су уложени од стране одбране. Такође, суд би у оваквом законском поретку имао доста здравијег материјала за суђење и сигурнији исход главног поступка са смањеном шансом за улагање правног лијека због горе наведених повреда одредаба кривичног поступка. И најзад смањио би се број одбијајућих и ослобађајућих пресуда ако се зна да поједини разлози за претходне приговоре проналазе своје мјесто и међу разлозима за доношење ових судских одлука.

Говедарица М., Повратак оштећеног као тужиоца у кривични поступак Републике Српске I део и II део (2021), Избор судске праксе бр: 9,10,11, Београд.

У раду се приказује оштећени као важна фигура за кривично правосуђе. Он често бива једини субјект који је присутан извршењу дјела те се често јавља као неизоставан свједок. Кривично процесно право га сврстава у споредне процесне субјекте на страни јавног тужиоца али се не треба изгубити из вида да је он један од најзаинтересованијих учесника поступка за његов исход. С обзиром на то, његов положај у кривичном поступку као субјекта, одувјек је привлачио пажњу. То је нарочито било изражено када је већ давне 2003. године на простору Босне и Херцеговине дошло до укидања супсидијарног тужиоца, а тиме одузимања законске могућности да се оштећени појави као тужилац и да преузме кривично гоњење од тренутка када јавни тужилац нађе да

нема основа за то или у тренутку када јавни тужилац одустане од већ подигнуте оптужнице. Од тада па до данас његова евентуална позиција као супсидијарног тужиоца била је предмет расправа.

Говедарица М., Преговарање о кривици, (2021), Зборник радова "Изазови правном систему" (међународни научни скуп) Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву.

Аутор у свом раду обрађује институт преговарање о кривици који представља један од најпрогресивнијих правних института преузет из англосаксонског типа кривичног поступка у кривично процесно законодавство Босне и Херцеговине 2003. године. Смисао увођења овог института проналазио се у убрзавању рјешавања кривичних ствари, односно растерећењу тужилаштва и судова када су испуњени услови за његову примјену. Преговарање о кривици представља "преговарачки посао" између јавног тужиоца, с једне стране, и осумњиченог, односно оптуженог и његовог браниоца, с друге стране. Иако формално предмет преговарања су услови признавања кривице за дјело за које се осумњичени, односно оптужени терети, ипак неформално би могли рећи да се ради о преговарању о правној квалifikацији дјела и кривичној санкцији. Дакле, карактеристично за овај институт јесте велика власт диспонирања странака са материјалноправним захтјевом уз могућност окончавања кривичног поступка осуђујућом пресудом без суђења.

Закони о кривичним поступцима у Босни и Херцеговини на идентичан начин уређују институт преговарања о кривици. Закључење споразума о признању кривице могуће је за сва кривична дјела, без обзира на њихову тежину. Суштина споразума је да осумњичени, односно оптужени призна кривицу а да јавни тужилац предложи суду изрицање казне испод законског минимума казне за то кривично дјело, односно блажу санкцију за осумњиченог, односно оптуженог у складу са Кривичним закоником. Споразум се може закључити до завршетка главног претреса, односно претреса пред вијећем другостепеног суда, а поред странака обавезно је и присуство браниоца. Споразум мора бити у писаном облику а из њега морају бити видљиви сви услови који морају бити кумулативно испуњени да би се споразум могао разматрати од стране суда. Процесна активност суда може почети најраније од тренутка достављања оптужнице

заједно са споразумом, а коначна одлука суда о споразуму може ићи у правцу његовог одбијања или усвајања.

Говедарица М., Повратак оштећеног као тужиоца у кривични поступак Републике Српске, (2021), дванаеста међународна научностручна конференција " Адекватност државне реакције на криминалитет и употреба техничких средстава у кривичном поступку", Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу из Београда, Центар за едукацију судија и тужилаца РС, Бијељина.

Рад на квалитетан начин обрађује повратак оштећеног као тужиоца (супсидијарног тужиоца) у кривични поступак у Републици Српској чиме он добија на квалитету, посебно ако се зна да јавни тужиоци понекад могу показивати колебљивост и резервисаност у погледу кривичног гоњења, првенствено под утицајем спољних друштвених фактора који у нестабилним земљама, као што су земље у транзицији, носе велику опасност од злоупотреба.

Када се давне 2003. године укинуо поменути институт, готово свима је било јасно да се изгубила задња карика непосредне контроле рада тужилаштва од стране јавности што ни у ком случају није било добро рјешење. Након скоро двије деценије и након много критичких осврта научне и стручне јавности у погледу потребе враћања оштећеног као тужиоца, данас на терену кривичног поступка у Републици Српској, имамо јачи положај оштећеног лица. Успјела се освијетлити његова улога, не само као некога ко остварује приватне интересе у кривичном поступку, него указати и на улогу у доприношењу и правилном остваривању јавних интереса. Из тог разлога у савременом кривичном поступку требају да превагну тежње да оштећена лица не требају бити искључена од активног учествовања у поступку на начин да се своди само на позицију свједока, него да му се требају дати одређена права која по правилу имају функцију помагања кривичном гоњењу и омогућавању оштећеном да изрази своје интересе.

Говедарица М., Уопштено о посебним истражним радњама као инструменту државне реакције на криминалитет, (2022), тринаеста међународно научно - стручна конференција "Кривичнопроцесни инструменти ефикасности државне реакције на криминалитет (норме и пракса)", Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу

из Београда, Центар за едукацију судија и тужилаца РС, Добој.

Рад се бави посебним истражним радњама које представљају радње *sui generis* и које су резултат потребе за успостављањем сигурносних елемената у борби против криминалитета. Указује се да је законодавац ефикасност кривичног поступка првенствено уредио стављањем акцента на појачавање заштите основних права и слобода човјека, али је било неопходно нормативно уредити и посебне истражне радње као процесне радње које ће допринијети ефикаснијој борби против криминалних појава. Сама борба против криминалитета је успјешна уколико се у поступку прикупе докази који ће успоставити правно релевантно чињенично стање а оно отворити пут доношењу осуђујуће пресуде према лицу за кога је доказана кривична одговорност. Самим тим посебне истражне радње представљају процесне радње усмјерене на прикупљање доказа код најтежих кривичних дијела гдје је хитност доминантна карактеристика. Њима се ограничавају основна права и слободе човјека али њихово стриктно законско уређење примјене (природа кривичног дјела, услов за примјену, судска одлука, надзор јавног тужиоца и судије, рокови трајања, поступање у случају незаконитих доказа) фаворизује гаранцију против самовољног коришћења.

Говедарица М., Поступак за изрицање мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења у кривичном поступку Републике Српске, (2022), Зборник радова " Противрјечја савременог права (међународни научни скуп) Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву

Аутор у свом раду акценат ставља на једну од десет мјера безбједности која се као кривична санкција може изрећи након спроведеног кривичног поступка а коју прописује Кривични законик Републике Српске. Ради се о обради мјере безбједности обавезног психијатријског чувања и лијечења у здравственој установи или на слободи. Као кривичне санкције се изричу након што је у доказном поступку на главном претресу утврђено да је лице починило противправно дјело у стању неурачунљивости. Иако недостаје субјективна компонента која се поред објективне захтијева да би се нека радња окарактерисала као кривично дјело, посве је јасно да је потребно и нужно да друштво преко судова реагује у погледу лица која су ушла у поље кривичног права, а

ради се о лицима са менталним поремећајима.

Кривично процесна законодавства БиХ различито прописују врсту судске одлуке којом се изричу поменуте мјере безбједности. На законодавном простору Републике Српске мјере се изричу у форми рјешења када се докаже да је лице било неурачунљиво у вријеме извршења дјела, док на остатку законодавног простора БиХ у случају доказане неурачунљивости се изриче пресуда којом се утврђује да је оптужено лице учинило противправно дјело у стању неурачунљивости, а потом се доноси посебно рјешење којим се одређује привремени принудни смјештај у здравствену установу у трајању од шест мјесеци. Поред различитости у врсти одлуке, сва лица у БиХ којима су у кривичном поступку изречене мјере безбједности смјештају се у Завод за форензичку психијатрију – Соколац и то је једина установа овог типа на територији Босне и Херцеговине. Завод овог типа обезбјеђује адекватан психијатријски третман за ова лица у БиХ што је у складу са Европском конвенцијом о људским правима и основним слободама.

Говедарица М., Право свједока да не одговара на поједина питања према измјенама ЗКП –РС, (2022), Правна ријеч, Бања Лука, бр. 65/2022.

Аутор у раду указује да поред установе ослобађања свједока од дужности свједочења која се односи на ослобађање од давање исказа у цјелини коју имају само одређене категорије свједока, у кривичном процесном праву имамо и установу право свједока да не даје одговор на поједина питања, дакле ова установа се односи само на дио исказа који свједок даје у кривичном поступку. Свједок није дужан да одговара на питања када је вјероватно да ће га одговор на та питања изложити кривичном гоњењу (члан 149 став 1 ЗКП РС). Овај кривичнопроцесни институт има за циљ да заштити свједока да се доведе у полажај да говори на своју штету или да се доведе у ситуацију да одговара кривично за лажно свједочење.

Даље се у раду детаљно разрађује питање права свједока да не одговара на поједина питања, односно његовог права да постигне неку врсту споразума о свједочењу са јавним тужиоцем у складу са Закон о измјенама и допунама ЗКП РС из 2021 године. И прије задњих измјена закона свједок је имао право да не одговара на овакву врсту

питања, изузев ако би му тужилац својом одлуком дао имунитет, у ком случају је био дужан одговарати на постављена питања овакве природе. Измјенама ово питање се законски детаљније разрађује и уређује, на начин да се не само прописује обавеза одговарања на ова питања под условом да је свједок добио јавнотужилачки имунитет, него се сада детаљно разрађује поступак добијања имунитета, врста кривичних дјела за која се имунитет даје као и поступак судског одлучивања о јавнотужилачком имунитету.

Говедарица М., Петковић И., Кривичноправна (материјална и процесна) реакција на злоупотребе опојних дрога у Републици Српској (2023), четрнаеста научно – стручна конференција "Наркокриминалитет – превенција и репресија", Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу из Београда, Истраживачки центар Бања Лука, Вишеград.

У овом раду, анализиране су кривичноправне (материјална и процесна) реакције на злоупотребу опојних дрога. Бројност фактора који се везују за настанак и постојање наркокриминалитета одговара разнородности приступа у сузбијању и супротстављању овој појави. Законодавац у Републици Српској кроз одредбе материјалних и процесних кривичних закона регулисао је питања везана за остварење заштитне функције кривичног права као државног механизма *ultima ratio* у рјешавању проблематике злоупотребе опојних дрога. Законска рјешења су на задовољавајућем нивоу у погледу стандарда која се односе на ову област тако да успјешност кривичноправне реакције на овом пољу зависи од њихове досљедње и правилне примјене у пракси.

Говедарица М., Одлагање кривичног гоњења (оправданост увођења института у кривично процесно законодавство Републике Српске), (2023), Правна ријеч, Бања Лука, бр.67/2003.

Рад се усмјерава на актуелизовање института одлагања кривичног гоњења. Сам институт представља прави израз начела акузаторности, јер је оптужна функција јавног тужиоца апсолутно подређена његовој процјени и његовом ставу. Несумњиво је да би на овакав начин закон имао потпунији смисао, који се не би огледао само у замјени кривичних санкција изреченим обавезама тј. њиховој ванрепресивности, него бисмо овдје уз уважавање става оштећеног лица, осумњиченом лицу у изглед ставили

одговорну позицију. Као резултат оваког могућег законског реаговања на учињено лакше кривично дјело осумњиченом лицу би се пружила могућност да активно сагледа грешку у свом понашању и да донесе одлуку у општем и сопственом интересу. Закон о кривичном поступку Републике Српске не прописује институт одлагање кривичног гоњења осумњиченог лица. Аутор у раду указује да се овај институт може уско везати за постојеће начело опортунитета као једно од начела које припада јавном тужиоцу у кривичном поступку, али сличност се манифестује и кроз институт споразум о признању кривице. Могућност његове примјене би се актуелизовала у тренутку предистражних радњи тј. прије доношења одлуке- наредбе јавног тужиоца о покретању истраге.

Говедарица М., Захтјев за заштиту законитости у кривичном поступку Републике Српске, (2023), излаган рад на научном скупу " Правне празнине и пуноћа права" (међународни научни скуп) Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву .

У свом раду аутор се бави ванредним правним лијеком захтјевом за заштиту законитости у његовој пуној физиономији, указујући да он проналази своје мјесто само у кривичном процесном праву Републике Српске од 2008. године. Он није био непознат кривичним процесним законодавствима бивше Југославије, односно законодавству Босне и Херцеговине у ком је егзистирао све до 2003. године, односно до доношења "нових" закона о кривичним поступцима у Босни и Херцеговини. Такво стање се задржало у кривичном процесном праву Републике Српске до 2008. године када се ово изузетно важно правно средство враћа у одредбе закона који регулише кривични поступак, док се до данас ово правно средство не проналази у осталим кривичним процесним законима у БиХ, односно у ентитету Федерацији БиХ, Брчко дистрикту БиХ, као ни у закону на државном нивоу. Аутор износи своје мишљење да би било неопходно спровести измјене у поменутих кривичним процесним законодавствима и законски успоставити примјену овог ванредног правног лијека, из разлога заштите јавног интереса, јер није искључена могућност појаве пресуде која је незаконита иако је правноснажна. Овим ванредним правним лијеком се омогућава да врховни суд отклони најгрубље повреде кривичног закона и права на одбрану до којих је дошло у правноснажним пресудама, а на такав начин се омогућава и потпуније остваривање уставне и законске улоге тог суда у уједначавању судске праксе на одређеној територији. Поред тога у раду се истиче да

садашњим стањем у кривичним поступцима који се воде пред судом Босне и Херцеговине, судовима у Федерацији Босне и Херцеговине и судовима у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине, директно и еклатантно се повријеђују основна људска права и слободе осуђеним лицима – једнакост пред законом, једнак приступ судовима и забрана дискриминације по било ком основу у остварењу и заштити тих права која су загарантована Уставом Босне и Херцеговине, Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и Међународним пактом о грађанским и политичким правима. Правна питања (основи) која би се рјешавала употребом захтјева за заштиту законитости сада су преоријентисана у рад Уставног суда Босне и Херцеговине, коме осуђено лице може упутити апелацију због повреда одређених људских права и слобода која су гарантована Уставом Босне и Херцеговине и Европском конвенцијом о људским правима и основним слободама. Самим тим произлази да овај суд нема надлежност да разматра битне повреде одредаба кривичних закона које су кључне у погледу осуђеног лица.

Објављене књиге (научне књиге, монографије или универзитетски уџбеник) или патент¹⁵ последице последњег избора/реизбора

Симовић, М., Симовић, В., Говедарица, М., **Кривично процесно право општи дио**, Правни факултет Универзитета у Бихаћу, 2021. године, страна 371.

Уџбеник је прилагођен промијењеном нормативном кривичном процесном амбијенту до којег је дошло ступањем на снагу и примјеном Закона о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Републике Српске из 2018. и 2021. године, Законом о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Федерације БиХ из 2020. године и Законом о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Брчко Дистрикта БиХ из 2019. године. Уџбеник настоји да теоријска експликација наведених сегмената кривичног процесног права, буде сажета и примјерена тзв. болоњским принципима. Уџбеник се користи као обавезна литература на правним факултетима Универзитета у Источном Сарајеву и Универзитета у Бања Луци.

¹⁵ Патент се вреднује само за избор у звање ванредног професора.

Симовић, М., Симовић, В., Говедарица, М., **Кривично процесно право посебни дио**, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2021. године, страна 341.

Уџбеник је настао као потреба сагледавања компликованог сегмента посебног дијела кривичног процесног права у Босни и Херцеговини и прилагођен је тзв. болоњским принципима. Уџбеник служи својој основној сврси која се огледа у припремању испита из предмета Кривично процесно право посебни дио на правним факултетима Универзитета у Источном Сарајеву и Универзитета у Бања Луци.

Говедарица, М., **Правни лијекови у кривичним поступцима у Босни и Херцеговини, "Завод за уџбенике и наставна средства" Источно Сарајево (2024), страна 131.**

Монографија се бави правним лијековима у Босни и Херцеговини као једним од најинтересантнијих питања формалног кривичног права, а у извјесном погледу једним и од најкомпликованијих проблема. О практичном значењу правних лијекова не треба ни говорити ако се зна да су они уско везани за питање одуговлачења кривичног поступка, увећавањем материјалних издатака, али и потребом исправљања грешака у пресудама прве инстанце, које могу бити од највеће важности по заинтересовано лице. Поред редовних правних лијекова значај испитивања правноснажних судских одлука кроз ванредне правне лијекове представља изузетност у ситуацији када се законом дозвољава ревидирање пресуда које су ступиле на правну снагу.

Менторство и/или чланство у комисијама за одбрану мастер или магистарског рада или докторске дисертације послје последњег избора/реизбора

Ментор на изради мастер рада кандидата Немање Кривокапића " Малољетнички затвор", Одлука број: 1702/18 од 25.9.2018. године. Мастер рад одбрањен 20.11. 2018. године.

Ментор на изради мастер рада кандидата Младена Томића " Појам и положај жртве у правном систему БиХ", Одлука број: 634/23 од 24.04.2023. године. Мастер рад одбрањен 15. 06. 2023. године.

Тренутно ментор на изради мастер рада двоје кандидата (Марија Стјепановић, Марко

Ђерић).

Члан Комисије за одбрану доктората кандидата мр Милимира Говедарице (2020. године) на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву;

Члан Комисије за одбрану доктората кандидата мр Драгана Пауновића (2021. године) на Правном факултету Универзитета у Бања Луци.

Члан Комисије за одбрану магистарског рада кандидата Јеленка Мотике (2018. године) на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву;

Члан Комисије за одбрану магистарског рада кандидаткиње Тање Крстовић (2018. године) на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву;

Члан Комисије за одбрану магистарског рада кандидаткиње Невене Дмичић (2018. године) на Правном факултету Универзитета у Бања Луци;

Члан Комисије за одбрану мастер рада кандидата Стефана Ковачевића (2018.године) на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву;

Члан Комисије за одбрану мастер рада кандидата Радана Јовића (2019.године) на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву;

Члан Комисије за одбрану мастер рада кандидата Бојане Шаровић (2023. година) на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву.

Члан Комисије за одбрану мастер рада кандидата Николине Божичковић (2024. године) на Правном факултету Универзитета у Бања Луци.

Међународна сарадња са другим универзитетима и релевантним институцијама у области високог образовања послије посљедњег избора/реизбора

Руковођење пројектом ВИН SLP Projekat "Клиничко образовање за студенте права у Босни и Херцеговини", 2020/2021. година, финансиран од стране INL-a / Ministarstvo spoljnih poslova SAD.

Руковођење пројектом JUST – ED Projekat, " Јачање правосудног система кроз унапређење практичног оспособљавања студената права у Босни и Херцеговини", 2022/2023. година, финансиран од стране INL-a / Ministarstvo spoljnih poslova SAD.	
Умјетничка остварења на колективним презентацијама, јавно представљени облици умјетничког стваралаштва/умјетничких дјела (само у поступцима избора у умјетничко-наставна и сарадничка звања)	
Признања за успјешно дјеловање у одговарајућој области умјетности (само у поступцима избора у умјетничко-наставна звања)	
Допринос у подизању наставног и умјетничког кадра (само у поступцима избора у умјетничко-наставно звање редовног професора)	
Показане наставничке способности/резултати студентске анкете	
Љетњи семестар 2018/2019. године	оцјена: 4,9
Зимски семестар 2019/2020. године	оцјена: 4,83
Љетњи семестар 2019/2020. године	(корона)
Зимски семестар 2020/2021. године	оцјена: 4,96
Љетњи семестар 2020/2021. године	оцјена: 4,59
Зимски семестар 2021/2022. године	оцјена: 4,71
Љетњи семестар 2021/2022. године	оцјена: 4,84
Зимски семестар 2022/2023. године	оцјена: 4,79
Љетњи семестар 2022/2023. године	оцјена: 4,97
Зимски семестар 2023/2024. године	(резултати се очекују у марту 2024. године)
46. ОСТАЛИ РЕЛЕВАНТНИ ПОСТИГНУТИ РЕЗУЛТАТИ	
Остали релевантни резултати постигнути прије посљедњег избора/реизбора	
Од 2009 – 2016. године обављала је послове сарадника за осигурање квалитета на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву.	

Била је предсједник и члан Дисциплинске комисије Универзитета у Источном Сарајеву од 2008 – 2015. године.

Од фебруара 2014. године до јула 2014. године обављала је функцију продекана за наставу, као и у периоду од септембра 2014. године до јануара 2017. године.

Била је члан Одбора Центра за друштвене науке Универзитета у Источном Сарајеву 2015. године.

Учествовала је у раду међународне конференције Кривична дјела почињена из мржње у БиХ (изазови регулирања и процесуирања) у јуну 2013. године у Сарајеву.

Учествовала је на симпозијуму "Високо судско и тужилачко вијеће у правном систему БиХ" у мају 2014. године у Сарајеву.

Учествовала је на семинару "Имплементација Benchmarking – а на Универзитету у Источном Сарајеву и Универзитету у Зеници" у фебруару 2015. године у Источном Сарајеву.

Учествовала је на Округлом столу о увођењу пробацијске (их) службе (и) у БиХ који је одржан у јануару 2016. године у Сарајеву.

Као предавач учествовала је у раду Правне клинике "Правда за дјецу" под покровитељством Центра за људска права у Мостару 2017. године и 2018. године.

Учествовала је на Савјетовању правника Октобарски правнички дани у Бања Луци на тему "Изградња и функционисање правног система" у октобру 2008, 2010, 2013, 2016. године.

Остали релевантни резултати постигнути послје избора/реизбора

Као предавач учествовала је у раду Правне клинике "Заштита од насиља у породици" под покровитељством Амбасаде САД 2019. године.

Учествовала је на Савјетовању правника Октобарски правнички дани у Бања Луци на тему "Изградња и функционисање правног система" у октобру 2022. године.

Учествовала је на Округлом столу "Кривичноправна заштита околиша /животне средине: Гдје је БиХ на путу усклађивања са правом и праксом ЕУ? UNDP ВиН пројекат: "Унапријеђење владавине еколошког права у БиХ" одржан у априлу 2023. године у Сарајеву.

Други кандидат и сваки наредни ако их има (све поновљено као за првог кандидата).

5. ОЦЈЕНА ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ		
<i>Експлицитно навести у табели да ли кандидати узети у разматрање испуњавају или не испуњавају услове за избор у звање који се на њих примјењују.</i>		
Први кандидат		
Минимални услови за избор у звање ¹⁶	Испуњава/не испуњава	Доказ
<i>Навести кумулативно прописане минималне услове за избор у звање</i>		
Један изборни период у звању ванредног професора	ДА	16. 07.2018. године – избор у звање ванредног професора
Најмање осам научних радова из области за коју се бира објављених у часописима и зборницима са рецензијом, све након избора у звање ванредног професора	ДА	Наведено под 3б. (страница 13 – 23)
Најмање двије објављене књиге (научна књига, монографија или универзитетски уџбеник) након стицања звања ванредног професора	ДА	Наведено под 3б. (страница 23 – 24)

¹⁶ У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове из члана 81, 82, 83. и 90. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20) и Правилника о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број 69/23) или члана 77, 78. и 87. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20).

Успјешно реализовано менторство кандидата за степен другог или трећег циклуса	ДА	Наведено под 36. (страна 24 – 25)
Успјешно остварена међународна сарадња са другим универзитетима и релевантним институцијама у области високог образовања	ДА	Наведено под 36. (страна 25 -26)
<i>Други кандидат и сваки наредни уколико их има (све поновљено као за првог)</i>		

5. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТОМ/ИМА¹⁷

Интервју са пријављеним кандидатом одржан је 20. 02. 2024. године у просторијама Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву у присуству проф. др Борислава Петровића и проф. др Уроша Пене. Предсједник Комисије из оправданих разлога је била спријечена да присуствује интервјуу (записник о проведеном интервјуу број: 230/24 од 20.02.2024. године). Разговор је вођен у правцу досадашњег научног и стручног рада као и у правцу досадашњег наставног и педагошког рада проф. др Младенке Говедарице.

На основу разговора Комисија је закључила да је кандидат посвећен, успјешан и озбиљан научни радник и професор који је своју каријеру од почетка рада на Универзитету од 2001. године усмјерио у правцу изучавања уже научне области Кривично право и кривично процесно право. Поред научног и стручног рада кандидат у дугогодишњем раду са студентима настоји да им сложене дисциплине из поменуте уже научне области (на које је распоређен као професор) учини приступачним и разумљивим како би се студенти по окончању студија могли укључити у круг стручњака из своје области, односно научника који би се у будућности хтјели бавити изучавањем материје

¹⁷ Интервју се обавља са кандидатима који испуњавају услове за избор у звање.

из уже научне области (Кривично право и кривично процесно право).

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ СА ПРИЈЕДЛОГОМ КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР

Приједлог кандидата за избор у академско звање (навести звање, ужу научну област/ужу умјетничку област) са образложењем приједлога комисије. Уколико један или више кандидата задовољавају услове за избор у звање према конкурс, комисија мора дати образложење о разлозима предлагања конкретног кандидата.

На основу увида у приложену документацију, чињеница презентованих у овом извјештају, на основу интервјуа, као и на основу познавања досадашњег рада кандидата, чланови Комисије дају сљедеће мишљење:

Кандидат др Младенка Говедарица испуњава све законске и процедуралне услове за избор у звање редовног професора у складу са чланом 77. Закона о високом образовању Републике Српске ("Службени гласник РС" бр: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20), јер:

- а) је провела један изборни период у звању ванредног професора,
- б) има више од осам (8) научних радова из области за коју се бира, објављених у научним часописима и зборницима са рецензијом након стицања звања ванредног професора,
- в) има објављена два универзитетска уџбеника и једну монографију,
- г) има успјешно релаизовано менторство кандидата на другом циклусу студија и била је више пута члан комисија за одбрану докторске дисертације, магистарске тезе и мастер рада,
- д) била је два пута координатор у руковођењу пројектом међународног значаја а који се баве клиничким образовањем студената права у Босни и Херцеговини и јачањем правосудног система кроз унапређење практичног оспособљавања студената права у Босни и Херцеговини.
- ђ) има високо вредноване наставничке способности у оквиру система квалитета универзитета.

На основу увида у цјелокупну научно истраживачку, стручну и педагошку активност, мишљења смо да је др Младенка Говедарица, ванредни професор на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, у свом додадашњем раду постигла запажене научне,

стручне и педагошке резултате, који је квалификују за избор у више звање.

Чланови Комисије са задовољством и једногласно предлажу Наставно – научном вијећу Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву да се утврди приједлог и изврши избор др Младенке Говедарице у звање редовног професора за ужу научну област Кривично право и кривично процесно право и приједлог упути Сенату Универзитета у Источном Сарајеву.

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е:

1. проф. др Иванка Марковић, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, редовни професор, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, судија Уставног суда Републике Српске, предсједник

2. академик проф. др Борислав Петровић, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, редовни професор, Правни факултет
Универзитета у Сарајеву, члан

3. проф. др Урош Пена, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, редовни професор, Правни факултет Универзитета у
Источном Сарајеву, члан

Мјесто: _____

Датум: _____

IV ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Уколико неко од чланова комисије није сагласан са извјештајем дужан је своје издвојено

<i>мишљење доставити у писаном облику који чини саставни дио овог извјештаја комисије.</i>

Ч Л А Н К О М И С И Ј Е:

1. _____

Мјесто: _____

Датум: _____